

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّآلِ مُحَمَّدٍ وَّعَجِّلْ فَرَجَهُمْ

عربی، زبان قرآن (۳)

رشته ادبیات و علوم انسانی

پایه دوازدهم

دوره دوم متوسطه

إِنْتَعَدَ : دور شد ≠ اِفْتَرَبَ

(مضارع: يَنْتَعِدُ / امر: اِنْتَعِدْ / مصدر: اِنْتَعَاد) بَعْدَ ≠ قُرْبَ

الْأَبْنُ : پسر ، فرزند «جمع: الأبناء و البنون»

الْأَبْيَضُ : سفید

اتَّسَعَ : فراخ شد

(مضارع: يَتَّسِعُ / امر: اتَّسِعْ / مصدر: اتَّسَاع)

أَتَى -: آمد (مضارع: يَأْتِي) = جاءَ -

أَجَابَ عَنْ : به ... پاسخ داد

(مضارع: يُجِيبُ / امر: اجِبْ / مصدر: إجَابَة)

أَحَبَّ : دوست داشت ≠ كَرِهَ -

(مضارع: يُحِبُّ / امر: احِبْ / مصدر: أَحْبَبَ)

الْأَحَبُّ إِلَى : محبوب‌ترین نزد

أَحَدٌ ، إِحْدَى : یکی از ، کسی

أَحَدُ الْأَوْلَادِ : یکی از پسران

إِحْدَى الثَّنَاتِ : یکی از دختران

لا أَحَدَ فِي الْبَيْتِ : هیچ کسی در خانه نیست.

الْأَحَدُ : یکتا

الْأَحَدُ ، يَوْمُ الْأَحَدِ : یکشنبه

أَحَدَعَشَرَ : یازده

أَحْرَقَ : سوزانید

(مضارع: يُحْرِقُ / امر: احْرِقْ / مصدر: إِحْرَاق)

أَحْسَنَ : خوبی کرد ، خوب انجام داد ≠ أَسَاءَ

(مضارع: يُحْسِنُ / امر: احْسِنْ / مصدر: إِحْسَان)

الْأَحْمَرُ : سرخ

آتَى : داد = أَعْطَى

(مضارع: يُؤْتِي / امر: آتِ / مصدر: اِئْتَاء)

رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً: پروردگارا در دنیا به ما

نیکی بده.

الْآتِي ، آتٍ : آینده ، در حال آمدن

الْيَوْمِ الْآتِي: روز آینده

الْآخِرِ : پایان = النِّهَايَة ≠ الْبَدَايَة

الْآخَرُ : دیگر

الْكِتَابُ الْآخَرُ: کتاب دیگر

آمَنَ : ایمان آورد

(مضارع: يُؤْمِنُ / امر: امِنْ / مصدر: اِيْمَان)

أَخٌ (أخو، أخوا، أخي): برادر، دوست

«جمع: الْأَخْوَةُ و الْأَخْوَان»

أَخَذَ: شروع کرد

أَخَذَ يُنَادِي: شروع کرد به صدا زدن.

أَخَذَ: گرفت، برداشت، بُرد

(مضارع: يَأْخُذُ / امر: خُذْ)

أَخَذَ الْوَالِدُ طِفْلَهُ مَعَهُ: پدر کودکش را همراه خودش بُرد.

أَخَذَ الْوَالِدُ الْكِتَابَ مِنْ صَدِيقِهِ:

آن پسر کتاب را از دوستش گرفت

أَخَذْتُ الْكِتَابَ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ: کتاب را از روی زمین برداشتم.

الْأُخْرَى: دیگر

السَّاحَةُ الْأُخْرَى: میدان دیگر

الْأَدَاءُ: به جا آوردن

أَدَاءُ الصَّلَاةِ: به جا آوردن نماز

الْأَدَاةُ: ابزار «جمع: الْأَدَوَات»

أَدَى: ایفا کرد، مُنجر شد، ادا کرد (مضارع: يُؤَدِّي)

أَدَى صَلَاتَهُ: نمازش را ادا کرد.

أَدَى دَوْرَهُ جَيِّدًا: نقشش را خوب بازی کرد.

أَدَى الْمَرْمَرُ إِلَى الْوَفَاةِ: بیماری به مرگ منجر شد.

إِذْ: آنگاه

إِذَا: هرگاه، اگر

أَرَادَ: خواست = طَلَبَ، شاء

(مضارع: يُرِيدُ / مصدر: إِرَادَةٌ)

أَرْسَلَ: فرستاد = بَعَثَ -

(مضارع: يُرْسِلُ / امر: أَرْسِلْ / مصدر: إِرْسَال)

الْإِرْضَاءُ: راضی کردن

إِرْدَادٌ: افزایش یافت

(مضارع: يِرْدَادُ / مصدر: إِرْدِيَاد)

إِسْتَرْجَعَ: پس گرفت

(مضارع: يَسْتَرْجِعُ / امر: اِسْتَرْجِعْ / مصدر: اِسْتِرْجَاع)

إِسْتِشَارَ: مشورت خواست

(مضارع: يَسْتَشِيرُ / مصدر: اِسْتِشَارَةٌ)

إِسْتِطَاعَ: توانست = قَدَرَ -

(مضارع: يَسْتَطِيعُ / مصدر: اِسْتِطَاعَةٌ)

إِسْتِفَادَ: استفاده کرد

(مضارع: يَسْتَفِيدُ / مصدر: اِسْتِفَادَةٌ)

الْأُسْرَةُ: خانواده

الْأَسْفَلُ: پایین، پایین تر ≠ الْأَعْلَى

إِشْتَدَّ: شدت گرفت

(مضارع: يَشْتَدُّ / مصدر: اِشْتِدَاد)

أَصْبَحَ: شد (مضارع: يُصْبِحُ) = صَارَ -

أَضَاءَ: روشنایی داد = أَنْارَ

(مضارع: يُضِيءُ / مصدر: اِضْءَاءَةٌ)

إِضَافَةٌ إِلَى: علاوه بر

أَعَانَ: کمک کرد = سَاعَدَ، نَصَرَ

(مضارع: يُعِينُ / مصدر: اِعَانَةٌ)

أَعْجَبَ : در شگفت آورد

(مضارع: يُعْجِبُ/ مصدر: إعجاب)

أَعْجَبَنِي الْفِلمُ: (فیلم، مرا به شگفت آورد). از فیلم خوشم آمد.

أَعَدَّ : آماده کرد (مضارع: يُعِدُّ)

أَعْطَى : داد = آتَى

(مضارع: يُعْطِي/ مصدر: إعطاء)

أَعْطِنِي: به من بده

أَغْلَقَ : بست ≠ فَتَحَ

(مضارع: يُغْلِقُ/ امر: اغْلِقْ/ مصدر: إغلاق)

أَقَامَ : بر پا داشت

(مضارع: يُقِيمُ/ مصدر: إقامة)

أَلْكَفَاءُ : هم‌تایان «مفرد: الْكُفَاءُ»

أَلَا : هان ، آگاه باش

أَلْفٌ : هزار «جمع: أَلْفٌ»

إِلَى اللُّقَاءِ : به امید دیدار

أَمٌّ : یا = أُو

إِمْرَأَةٌ (الْمَرْأَةُ) : زن «النِّسَاءُ: زنان»

أَمْسٍ : دیروز

إِنْ : اگر

إِنْ تَذَهَبَ أَذْهَبَ: اگر بروی می‌روم.

إِنَّ : بی‌گمان ، حقیقتاً ، قطعاً ، همانا

إِنَّ اللَّهَ رَحِيمٌ: بی‌گمان خدا مهربان است.

أَنَّ : که

أَعْرِفُ أَنَّكَ صَدِيقِي: می‌دانم که تو دوستمی.

أَنَّ : که

أُرِيدُ أَنْ أَرْجِعَ: می‌خواهم که برگردم.

الْإِنَاءُ : ظرف = أَلْوَاءُ

«جمع: الْأَيَّةُ و جمع الجمع آن: الْأَوَانِي»

أَنَارَ : نورانی کرد = أَضَاءَ

(مضارع: يُنِيرُ/ امر: انِرْ/ مصدر: إنارة)

إِنْبَعَثَ : فرستاده شد

(مضارع: يُنْبِئُ/ مصدر: إنبعاث)

إِنْتَبَهَ : بیدار شد ، متوجه شد ، آگاه شد

(مضارع: يَنْتَبِهُ/ امر: انْتَبِهْ/ مصدر: انتباه)

إِنْتَهَى : به پایان رسید

(مضارع: يَنْتَهِي/ مصدر: إنتهاء)

أَنْفَقَ : انفاق کرد

(مضارع: يَنْفِقُ/ امر: انْفِقْ/ مصدر: إنفاق)

أَنْقَذَ : نجات داد

(مضارع: يُنْقِذُ/ امر: انْقِذْ/ مصدر: إنقاذ)

إِنْكَسَرَ : شکسته شد

(مضارع: يَنْكَسِرُ/ مصدر: إنكسار)

إِنَّمَا : فقط

أَوْ : یا = أَمْ

أَوْجَدَ : پدید آورد

(مضارع: يَوْجِدُ/ امر: اَوْجِدْ/ مصدر: إيجاد)

أُورَثَ : به ارث گذاشت (مضارع: يورثُ)

أَوْصَلَ : رسانید

(مضارع: يَوْصِلُ / امر: أَوْصِلْ / مصدر: إِيصَال)

الأُولَى : یکم ، نخستین «مؤنثِ الأَوَّلِ»

الْفَائِزَةُ الأُولَى: برندهٔ اوّل

السَّاحَةُ الأُولَى: میدان اوّل

الأَهْلُ : خانواده ، خاندان ، شایسته

فَرِحْتُ بِإِلْقَاءِ جَدِّي: از دیدن پدر بزرگم شاد شدم.

أَهْلِي سَاكِنٌ فِي شَارِعِ طَيْبٍ: خانواده‌ام در خیابان

طَيْب ساکن‌اند.

حُسَيْنٌ أَهْلٌ لِرِئَاسَةِ الْفَرِيقِ: حسین شایستهٔ ریاست

تیم است.

الأَهْوَنُ : پست‌تر

أَيُّ : کدام؟ ، چه؟ ، هرگونه

﴿أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا﴾ مَرِيْمُ: ۷۳

جایگاهِ کدام یک از آن دو گروه بهتر است؟

أَجْتَنِبُ عَنْ أَيِّ إِسَاءَةٍ: از هرگونه بی‌ادبی دوری

می‌کنم.

أَيُّ كِتَابٍ قَرَأْتَ: چه کتابی را خواندی؟

أَيْنَ : کجا؟

ب

بَ : به وسیله ، با

رَجَعْتُ بِالْحَافِلَةِ: با اتوبوس برگشتم.

البَّائِعُ : فروشنده

بِحَاجَةٍ : نیازمند

الْبَحْثُ : پژوهش «جمع: الأَبْحَاثُ»

بَحَثَ عَنْ - : دنبال ... گشت ، جست و جو کرد

(مضارع: يَبْحَثُ / امر: اِبْحَثْ / مصدر: بَحَث)

بَدَأَ - : شروع کرد ، شروع شد

(مضارع: يَبْدَأُ / امر: اِبْدَأْ)

الْبَدَلُ : جانشین «جمع: الأَبْدَالُ»

الْبِرُّ : خشکی

الْبِرُّ : نیکی = الإِحْسَانُ

الْبِرْنَامَجُ : برنامه ، نرم‌افزار

«جمع: البَرَامِجُ»

الْبَعْثُ : رستاخیز

بَعَثَ : فرستاد = أَرْسَلَ

(مضارع: يَبْعَثُ / امر: اِبْعَثْ)

بَعُدَ : دور کرد ≠ قَرَّبَ

(مضارع: يُبْعِدُ / امر: بَعُدْ / مصدر: تَبْعِيد)

بَعْضٌ ... بَعْضٌ : یکدیگر

يَعْرِفُ الطَّلَابُ بَعْضُهُمُ الْبَعْضَ:

دانش‌آموزان یکدیگر را می‌شناسند.

بُعْتَةٌ : ناگهان = فَجَاءَ

الْبُغْضُ : دشمنی و نفرت

بَكَى - : گریه کرد ≠ صَحِكَ -

(مضارع: يَبْكِي / مصدر: بُكَاء)

بَلَغَ - : رسید

(مضارع: يَبْلُغُ / امر: اُبْلُغْ / مصدر: بُلُوغ)

بِمَ : با چه چیزی؟ «بِ + ما»

بِمَ تُسَافِرُ؟ با چه وسیله‌ای سفر می‌کنی؟

الْبِنَاءُ : ساختن ، ساختمان = الْعِمَارَةُ

بَنَى - : ساخت

(مضارع: يَبْنِي / مصدر: بِنَاء)

بُنِيَ : پسرکم

الْبُيُوتُ ، أَلْبُيُوتَةُ : جغد

الْبَهْجَةُ : شادی = الْفَرَحُ ، السُّرُورُ

الْبَيْعُ : فروش ≠ الْشُرَاءُ

ت

تَذَكَّرَ : به یاد آورد ≠ نَسِيَ -

(مضارع: يَتَذَكَّرُ / امر: تَذَكَّرْ / مصدر: تَذَكَّرَ)

تَخَلَّصَ : رهایی یافت

(مضارع: يَتَخَلَّصُ / امر: تَخَلَّصْ / مصدر: تَخَلَّصَ)

التُّرابُ : خاک

تَعَالَى : بیا

تَعَالَى : بلند مرتبه بادا (بعد از ذکر نام خدا)

التَّعَبُ : خستگی

تَعَلَّمَ : یادگرفت

(مضارع: يَتَعَلَّمُ / امر: تَعَلَّمْ / مصدر: تَعَلَّمَ)

التَّفَاحُ : سیب

«التَّفَاحَةُ: یک سیب/ جمع: التَّفَاحَاتُ»

تَكَلَّمَ : سخن گفت

(مضارع: يَتَكَلَّمُ / امر: تَكَلَّمْ / مصدر: تَكَلَّمَ)

تَمَتَّنَى : آرزو کرد (مضارع: يَتَمَتَّنَى)

ث

التُّوَابُ : پاداش

ج

جَاءَ - : آمد (مضارع: يَجِيءُ) = أَتَى -

جَاءَ بِ- : آورد = جَلَبَ -

جَاءَ الْوَالِدِي بِجَائِزَةٍ (جَلَبَ الْوَالِدِي جَائِزَةً):

پدرم جایزه‌ای آورد.

جَادَلْ : بحث کرد

(مضارع: يُجَادِلُ / امر: جَادِلْ / مصدر: مُجَادَلَةٌ)

جَالَسَ : همنشینی کرد

(مضارع: يُجَالِسُ / امر: جَالِسْ / مصدر: مُجَالَسَةٌ)

الْجَامِعَةُ : دانشگاه «جمع: الْأَجَامِعَاتُ»

الْجِذْعُ : تنه «جمع: الْجُذُوعُ»

جَرَّ : کشید (مضارع: يَجْرُ / مصدر: جَرَّ)

الْجِلْدُ : پوست «جمع: الْجُلُودُ»

الْجَنَاحُ : بال «جمع: الْأَجْنِحَةُ»

جَيِّدًا : خوب ، به خوبی

ح

أَلْحَبُّ : دوست داشتن

أَلْحَبَلُ : طناب «جمع: أَلْحَبَال و أَلْحَبَال»

حَدَّثَ ُ : اتفاق افتاد

(مضارع: يَحْدُثُ/ مصدر: حُدُوث)

أَلْحَدِيثُ : نو ، سخن

أَلْحَرْبُ : جنگ «جمع: أَلْحُرُوب»

حَرَسَ ُ : نگهداری کرد ، نگهبانی داد

(مضارع: يَحْرُسُ/ امر: أَحْرُسْ/ مصدر: حِرَاسَة)

حَرَقَ ُ : سوزاند (مضارع: يَحْرِقُ/ امر: أَحْرِقْ)

أَلْحِزَامُ : کمربند «جمع: أَلْحِزَمَة»

حَزَنَ َ : غمگین شد ≠ فَرِحَ

(مضارع: يَحْزَنُ/ امر: إِحْزَنْ/ مصدر: حُزْن)

حَسَّنَ : نیکو گردانید

(مضارع: يُحَسِّنُ/ امر: حَسِّنْ/ مصدر: تَحْسِين)

أَلْحِفَافُ عَلِيٌّ : نگهداری از

أَلْحَمِيمِ : گرم و صمیمی

أَلْحَنُونُ : مهربان = أَلرَّحِيمِ

أَلْحِوَارُ : گفت‌وگو «جمع: أَلْحِوَارَات»

أَلْحَوْتُ : نهنگ ، ماهی بسیار بزرگ

أَلْحَيَّ : زنده «جمع: أَلْأَحْيَاءُ ≠ أَلْمَيِّت»

أَلْحَيَاءُ : شرم

أَلْحَيَاةُ : زندگی ≠ أَلْمَوْتُ

خ

خَافَ َ : ترسید

(مضارع: يَخَافُ/ مصدر: خَوْف)

أَلْخُبْزُ : نان

أَلْخَشِيَّةُ : پروا

أَلْخَطَأُ : خطا «جمع: أَلْأَخْطَاء»

خَيْرٌ : بهتر ، بهترین

خَيْرٌ مِنَ الْأَخْرَيْنِ : بهتر از دیگران

خَيْرُ النَّاسِ : بهترین مردم

أَلْخَيْرُ : خوبی ، خیر

د

دَارَ ُ : چرخید

(مضارع: يَدُورُ/ مصدر: دَوْرَان)

دَارِيٌّ : مدارا کرد

(مضارع: يُدَارِي/ مصدر: مُدَارَاة)

أَلدَّرُ : مروارید «جمع: أَلدَّرَر»

دَرَسَ ُ : درس خواند

(مضارع: يَدْرُسُ/ امر: اُدْرُسْ/ مصدر: دِرَاسَة و دَرَس)

دَرَسَ : درس داد

(مضارع: يُدَرِّسُ/ امر: دَرِّسْ/ مصدر: تَدْرِيس)

دَرِيٌّ - دانست = عَلِمَ َ

(مضارع: يَدْرِي/ مصدر: دِرَايَة)

دَعَا: فرا خواند، دعا کرد، دعوت کرد

(مضارع: يَدْعُو/ امر: اُدْعُ/ مصدر: دُعَاء)

أَدْعُوكَ إِلَى الْخَيْرَاتِ: تو را به کارهای خیر فرا می‌خوانم.

دَعَانِي إِلَى الضِّيَافَةِ: مرا به مهمانی دعوت کرد.

دَعَا وَالِدِي لِي: پدرم برایم دعا کرد.

دَفَعَ: دور کرد، پرداخت، هُل داد

(مضارع: يَدْفَعُ/ امر: اِدْفَعْ/ مصدر: دَفْع)

دَفَعْتُ الْحِسَابَ: حساب را پرداختم.

أَصَدَّقَهُ تَدْفَعُ الشَّرَّ: صدقه، شر را دور می‌کند.

ادْفَعِ الْبَابَ: در را هُل بده.

دَلَّ: راهنمایی کرد (مضارع: يَدُلُّ)

الدَّوْلَةُ: کشور، حکومت «جمع: الدُّوَل»

دَوَّنَ: بی‌آنکه

دَوَّنَ أَنْ يَرَدَّ: بی‌آنکه پاسخ دهد.

ذ

ذات: دارای

«ذَاتُ الْعُصُونِ النَّصْرَةِ: دارای شاخه‌های تر و تازه»

ذَاكَ: آن

ذَكَرَ: یاد کرد ≠ نَسِيَ

(مضارع: يَذْكُرُ/ امر: اذْكُرْ/ مصدر: ذِكْر)

الذَّكَرُ: مرد، نر

الذَّكْرِيُّ: خاطره «جمع: الذَّكْرِيَّات»

الذَّنْبُ: دُم «جمع: الذَّنَاب = الذَّنِيل»

الذَّنْبُ: گناه «جمع: الذَّنُوب»

ذُو: دارای

ذُو الْقُوَّةِ: دارای نیرو

الذَّهَبُ: طلا

ذَهَبَ: رفت = رَاحَ

(مضارع: يَذْهَبُ/ امر: اِذْهَبْ/ مصدر: ذَهَاب)

ر

الرَّأْسُ: سر «جمع: الرُّؤُوس»

رَأَى: دید = شَاهَدَ

(مضارع: يَرَى/ مصدر: رُؤْيَا)

الرَّأْيُ: نظر، فکر «جمع: الآرَاء»

مَا هُوَ رَأْيُكَ?: نظر شما چیست؟

رُبَّ: چه بسا

الرَّيْبُ: بهار

الرَّجَاءُ: امید ≠ الأيَّاس

رَجَا: امید داشت ≠ يَيْسَ

(مضارع: يَرْجُو/ مصدر: رَجَاء)

رَجَاءٌ: لطفاً = مِنْ فَضْلِكَ

رَجَعَ: برگشت = عَادَ

(مضارع: يَرْجِعُ/ امر: ارْجِعْ/ مصدر: رُجُوع)

رَخَّصَ: ارزان شد (مضارع: يَرْخِصُ) ≠ غَلَا

رَضِيَ: خشنود شد

(مضارع: يَرْضَى / مصدر: رِضًا)

رُغْمَ ، رَغْمَ ، عَلَى رَغْمٍ ... : با وجود ...

رَفَعَ : بالا بُرد ، برداشت

(مضارع: يَرْفَعُ / مصدر: رَفَعٌ)

رَقَدَ : بستری شد ، خوابید

(مضارع: يَرْقُدُ / امر: اَرْقُدْ)

رَمَى : پرت کرد

(مضارع: يَرْمِي / مصدر: رَمَى)

الرَّيْح : باد «جمع: الرِّياح»

ز

زَالَ : سپری و نابود شد (مضارع: يَزُولُ)

زَائِدٌ : به اضافه

زَرَعَ : کاشت

(مضارع: يَزْرَعُ / امر: اِزْرَعْ / مصدر: زَرَعَ)

الرِّمْلُ : هم کلاسی ، هم کار «جمع: الرِّمْلَاءُ»

الرَّيْتُ : روغن «جمع: الرِّبوت»

س

السَّائِلُ : مایع ، سؤال کننده

الضَّابُونُ السَّائِلُ : صابون مایع

مَنْ هُوَ السَّائِلُ؟ چه کسی سؤال کننده است؟

سَارَ : حرکت کرد ، به راه افتاد

(مضارع: يَسِيرُ / مصدر: سَيْرٌ)

سَارَعَ : شتافت

(مضارع: يُسَارِعُ / امر: سَارِعْ / مصدر: مُسَارَعَةٌ)

سَاعَدَ : کمک کرد = نَصَرَ ، أَعَانَ

(مضارع: يُسَاعِدُ / امر: سَاعِدْ / مصدر: مُسَاعَدَةٌ)

سَأَلَ : پرسید ، درخواست کرد ≠ أَجَابَ

(مضارع: يَسْأَلُ / مصدر: سُؤَالٌ)

سَأَلَ الْمُحْتَاجُ النَّاسَ : نیازمند از مردم درخواست کرد.

سَأَلَ الْمُعَلِّمُ التَّلَامِيذَ : معلّم از دانش آموزان سؤال کرد.

سَبَّ : دشنام داد (مضارع: يَسُبُّ)

سَبَّحَ : شنا کرد

(مضارع: يَسْبِحُ / امر: اِسْبِحْ / مصدر: سِبَاخَةٌ)

سَتَرَ : پوشاند ، پنهان کرد

(مضارع: يَسْتُرُ / امر: اُسْتُرْ)

سَجَّلَ : ثبت کرد

(مضارع: يُسَجِّلُ / امر: سَجِّلْ / مصدر: تَسْجِيلٌ)

السَّحَابُ : ابر = الَّغَيْمُ

سَحَبَ : کشید

(مضارع: يَسْحَبُ / امر: اِسْحَبْ)

السُّعْرُ : قیمت «جمع: السُّعَارُ» = الْقِيَمَةُ

سَعَى : تلاش کرد = جَدَّ ، اِجْتَهَدَ ، حَاوَلَ

(مضارع: يَسْعَى)

سَلِمَ : سالم ماند

(مضارع: يَسْلَمُ / امر: اِسْلَمْ / مصدر: سَلَامَةٌ)

سَمَحَ لـ : به ... اجازه داد

(مضارع: يَسْمَعُ/ امر: اِسْمَعْ)

سَمِعَ -: شنید

(مضارع: يَسْمَعُ/ امر: اِسْمَعْ/ مصدر: سَمِعَ)

سَمَى : نامید

(مضارع: يُسَمِّي/ مصدر: تَسْمِيَةٌ)

السَّنَةِ : سال

«جمع: السَّنَوَاتُ و السَّنِينُ = الأَعام»

السَّوَاءُ : بدی ، بد ≠ الحُسْنُ

سَوَى : جُر

السَّهْلُ : آسان ≠ الصَّعْبُ

السَّيِّئُ ، السَّيِّئَةُ : بد

≠ الجَيِّدُ و الطَّيِّبُ و الحَسَنُ

السَّيِّدُ : آقا «جمع: السَّادَةُ»

السَّيِّدَةُ : خانم

ش

شاءَ -: خواست (مضارع: يَشَاءُ) = أَرَادَ ، طَلَّبَ

الشَّابُّ : جوان «جمع: الشَّباب» = أَلْفَتَى

شَاهِدٌ : دید = رَأَى

(مضارع: يُشَاهِدُ/ امر: شَاهِدْ/ مصدر: مُشَاهَدَةٌ)

الشَّبابُ : جوانان «مفرد: الشَّابُّ» ، روزگار جوانی

شَبَّهَ : تشبیه کرد

(مضارع: يُشَبِّهُ/ امر: شَبِّهْ/ مصدر: تَشْبِيهُ)

الشَّجَرُ : درخت «جمع: الأشجار»

الشَّجَرَةُ : یک درخت «جمع: الشَّجَرَاتُ»

شَجَّعَ : تشویق کرد

(مضارع: يُشَجِّعُ / امر: شَجِّعْ / مصدر: تَشْجِيع)

الشُّرَاءُ : خریدن ≠ البَيْعُ

شَرِبَ -: نوشید

(مضارع: يَشْرَبُ/ امر: اشْرَبْ/ مصدر: شُرِبَ)

الشُّعْبُ : مَلَّت «جمع: الشُّعُوبُ»

الشُّعْبُ الإِیرَانِيُّ : مَلَّت ایران

الشُّعُوبُ المُسْلِمَةُ : مَلَّت های مسلمان

شَعَرَ بِ- : احساس ... کرد

(مضارع: يَشْعُرُ/ امر: اشْعُرْ/ مصدر: شُعُور)

شَكَرَ -: سپاسگزاری کرد

(مضارع: يَشْكُرُ/ امر: اشْكُرْ/ مصدر: شُكْر)

أَشْكُرُكَ : از تو سپاسگزاری می کنم.

الشَّمَالُ : چپ = الأيسار ، ≠ الأيمن

الشُّهُرُ : ماه «جمع: الأشهور و الأشهر»

ص

صَارَ -: شد (مضارع: يَصِيرُ) = أَصَحَّ

الصَّحِيفَةُ : روزنامه «جمع: الصُّحُفُ»

الصَّحِيفَةُ الجِدَارِيَّةُ : روزنامه دیواری

الصَّدَاقَةُ : دوستی ≠ العداوة

الصَّدْرُ : سینه «جمع: الصُّدُور»

صَدَّقَ -: راست گفت ≠ كَذَّبَ -

(مضارع: يَصْدُقُ / امر: اُصْدُقْ / مصدر: صَدَقَ)

صَدَّقَ : باور کرد

(مضارع: يُصَدِّقُ / امر: صَدِّقْ / مصدر: تَصَدَّقَ)

الصَّدِيقُ : دوست

«جمع: الأَصْدِقَاءُ / ≠ أَلْعَدُوُّ»

الصَّعْبُ : سخت ، دشوار ≠ السَّهْلُ

الصَّغْرُ : کوچکی ، خردسالی ≠ الْكِبَرُ

الصَّفَّ : کلاس «جمع: الصُّفوف»

الصَّمْتُ : سکوت

صَنَعَ - : ساخت

(مضارع: يَصْنَعُ / امر: اصْنَعْ / مصدر: صُنِعَ)

الصَّوَابُ : درست

الصَّيْنُ : چین

ض

صَحِيحٌ - : خنديد

(مضارع: يَصْحَكُ / امر: اِصْحَكْ / مصدر: صَحِكَ)

صَرٌّ - : زبان رساند (مضارع: يَصُرُّ) ≠ نَفَعَ

صَرَبَ - : زد

(مضارع: يَضْرِبُ / امر: اِضْرِبْ / مصدر: ضَرَبَ)

صَعٌ : بگزار = اِجْعَلْ

(ماضی: وَصَعَ / مضارع: يَصْعُ)

صَلَّ - : گمراه شد (مضارع: يَضِلُّ)

الصُّوَّةُ : روشنایی = أَلْتَوَّرُ

الصِّيَافَةُ : مهمانی

الصَّيْفُ : مهمان «جمع: الصُّيُوف»

ط

الطَّائِرُ : پرنده «جمع: الطَّيُور»

الطَّعَامُ : غذا «جمع: الأَطْعِمَةُ»

الطَّنَانُ : مرغ مگس

الطَّيْرُ : پرنده

الطَّيْرَانُ : پرواز ، پرواز کردن

(ماضی: طَارَ - / مضارع: يَطِيرُ)

ظ

الظَّاهِرَةُ : پديده «جمع: الظَّواهر»

ظَنَّ - : گمان کرد

(مضارع: يَظُنُّ / مصدر: ظَنَّ) = حَسِبَ -

ع

عَادٌ - : بازگشت = رَجَعَ -

(مضارع: يَعُودُ / مصدر: عَوَدَ و مَعَاد)

عَاشَ - : زندگی کرد

(مضارع: يَعِيشُ / مصدر: عَاشَ)

الْعَامُ : سال «جمع: الأَعْوَامُ = أَلْسَنَةٌ»

الْعَتِيقُ : كهنه ≠ الْحَدِيثُ

عَدَّ - : به شمار آورد (مضارع: يُعَدُّ)

الْعَرَبَةَ : چرخ ، گاری

عَرَفَ - : شناخت ، دانست

(مضارع: يُعْرِفُ / امر: اِعْرِفْ / مصدر: عِرْفَان)

عَرَفَ : معرفی کرد

(مضارع: يُعَرِّفُ / امر: عَرِّفْ / مصدر: تَعْرِيف)

عَزَمَ - : تصمیم گرفت

(مضارع: يُعِزِّمُ / امر: اِعِزِّمْ / مصدر: عِزْم)

الْعُشُّ : لانه «جمع: الْأَعْشَاش»

الْعُشْبُ : گیاه «جمع: الْأَعْشَاب»

عَفَا - : بخشید (مضارع: يَعْفُو / مصدر: عَفْو)

عَلِمَ - : دانست

(مضارع: يَعْلَمُ / امر: اِعْلَمْ / مصدر: عِلْم)

الْعِمَارَةُ : ساختمان

عَنَ : درباره ، از

إِسْأَلَ عَنْهُ : درباره او پرس

مِنْ بَدَايَةِ شَارِعِ خَوَارَانَ إِلَى نِهَائِيَّتِهِ : از آغاز خیابان

خواران تا انتهایش

عِنْدَ ... : هنگام ... ، نزد ... ، داشتن

عِنْدِي : دارم

عِنْدَ الْحَاجَةِ : هنگام نیاز

عِنْدَ صَدِيقِي : نزد دوستم

عِنْدَمَا : وقتی که = حینما

عِنْدِيذٍ : در این هنگام = حینئذ

الْعَيْنَ : چشم ، چشمه «جمع: الْعُيُون»

عَيَّنَ : مشخص کرد

(مضارع: يُعَيِّنُ / امر: عَيِّنْ / مصدر: تَعْيِين)

غ

الْغَابَةُ : جنگل

عَدَاً : فردا

عَسَلَ - : شُست

(مضارع: يُعَسِّلُ / امر: اِعْسِلْ / مصدر: عَسَل)

غَضِبَ - : خشمگین شد

(مضارع: يُغَضِّبُ / امر: اِغْضِبْ / مصدر: غَضَب)

عَفَرَ - : آمرزید

(مضارع: يُعْفِرُ / امر: اِعْفِرْ / مصدر: عَفْرَان)

عَيَّرَ : تغییر داد

(مضارع: يُعَيِّرُ / امر: عَيِّرْ / مصدر: تَعْيِير)

ف

الْفَائِزُ : برنده

فَتَحَ - : باز کرد ≠ أَغْلَقَ

(مضارع: يَفْتَحُ / امر: اِفْتَحْ / مصدر: فَتَح)

فَجَاءَهُ : ناگهان = بَعَثَهُ

الْفَرَاغُ : جای خالی «جمع: الْفَرَائِغ»

فَرِحَ - : شاد شد ≠ حَزِنَ -

(مضارع: يَفْرَحُ / امر: اِفْرَحْ / مصدر: فَرَح)

الْفَرَحُ : شاد = الْمَسْرُور ≠ الْحَزِين

الْفَرَّخُ : جوجه «جمع: الْفَرَاخِ وِ الْفَرَاخِ»

فَرَّقَ : پراکنده ساخت ، فرق گذاشت

(مضارع: يُفَرِّقُ / امر: فَرِّقْ / مصدر: تَفَرَّقَ) (تَفَرَّقَ)

الْفَرَيْسَةَ : شکار ، طعمه «جمع: الْفَرَائِسِ»

الْفَرِيقُ : تیم ، گروه «جمع: الْفَرِيقَةُ»

الْفُسْتَانُ : پیراهنِ زنانه «جمع: الْفُسَاتِينِ»

الْفُسْتُقُ : پسته «معربِ پسته»

الْفِضَّةُ : نقره «الْفِضِّيُّ: نقره‌ای»

فَعَلَ - : انجام داد

(مضارع: يَفْعَلُ / امر: افْعَلْ / مصدر: فِعِلْ)

فَقَدَّ - : از دست داد

(مضارع: يَفْقِدُ / امر: افْقِدْ / مصدر: فِقْدَان)

فَكَ : باز کرد ، رها کرد = فَتَحَ - ≠ أَغْلَقَ

(مضارع: يَفْكُ / مصدر: فَكَّ)

الْفَمُّ : دهان «جمع: الْأَفْوَاهِ»

فَهِمَّ - : فهمید

(مضارع: يَفْهَمُ / امر: افْهَمْ / مصدر: فَهَمَّ)

ق

قَاتَلَ : جنگید

(مضارع: يُقَاتِلُ / امر: قَاتِلْ / مصدر: مُقَاتَلَةٌ)

قَالَ : گفت

(مضارع: يَقُولُ / امر: قُلْ / مصدر: قَوْلٌ)

قَامَ : برخاست

(مضارع: يَقُومُ / امر: قُمْ / مصدر: قِيَامٌ)

الْقُبْحُ : زشتی ≠ الْجَمَالُ

قَبِلَ - : پذیرفت

(مضارع: يَقْبَلُ / امر: اِقْبَلْ / مصدر: قَبُولٌ)

قَبَّلَ : بوسید

(مضارع: يُقَبِّلُ / امر: قَبَّلْ / مصدر: تَقْبِيلٌ)

الْقَبِيحُ : زشت ≠ الْجَمِيلُ

قَدَّ : گاهی (بر سر فعل مضارع)

قَدَّ يَذْهَبُ : گاهی می‌رود

قَدَّ : بر سر فعل مضارع به معنای گاهی ، شاید.

بر سر ماضی برای نزدیک ساختن زمان فعل به حال.

كَانَ + قَدَّ + فعل ماضی = معادل ماضی بعید.

قَدَّ يَذْهَبُ : شاید برود

قَدَّ ذَهَبَ : رفته است

كَانَ قَدَّ ذَهَبَ : رفته بود

قَدَّرَ - : توانست

(مضارع: يَقْدِرُ / مصدر: قُدْرَةٌ = اسْتَطَاعَ)

قَدَّمَ : تقدیم کرد

(مضارع: يُقَدِّمُ / امر: قَدِّمْ / مصدر: تَقْدِيمٌ)

الْقَدَمُ : پا «جمع: الْأَقْدَامِ»

قَدَفَ - : انداخت

(مضارع: يَقْدِفُ / امر: اِقْدِفْ)

قَرَأَ - : خواند = تَلَا -

(مضارع: يَقْرَأُ / امر: اِقْرَأْ / مصدر: قِرَاءَةٌ)

قَرَّبَ : نزدیک کرد

(مضارع: يَقْرِبُ / امر: قَرِّبْ / مصدر: تَقْرِيب)

قَرَّبَ مِنْهُ : به ... نزدیک شد

(مضارع: يَقْرِبُ / امر: اقْرُبْ / مصدر: قُرْب و قُرْبَة)

الْقَرِيب : خویشاوند «جمع: الْأَقْرِبَاء»

الْقَرِيبُ مِنْ : نزدیک به ≠ الْبَعِيدُ عَنْ

الْقِشْرِ : پوست «جمع: الْقُشُور»

الْقَصِير : کوتاه ≠ الطَّوِيل

قَطَعَ : بُرید

(مضارع: يَقْطَعُ / امر: اِقْطَعْ / مصدر: قَطْع)

قَلَّ : کم شد ≠ كَثُرَ

(مضارع: يَقِلُّ / مصدر: قَلَّة)

الْقَوْل : سخن = الْكَلَام

ک

كَ : مانند

كَادَ : نزدیک بود

كَادَ يَغْرُقُ : نزدیک بود غرق بشود.

كَانَ : بود ، است ، وجود داشت ، فعل کمکی ماضی

بعید و ماضی استمراری (مضارع: يَكُونُ / امر: كُنْ)

كَانَ : گویی ، مانند

الْكِبَر : بزرگسالی ≠ الصَّغَر

كَتَبَ : نوشت

(مضارع: يَكْتُبُ / امر: اَكْتُبْ / مصدر: كِتَابَة)

كَتَبَ عَلَيَّ : واجب کرد

كَتَمَ : پنهان کرد = سَتَرَ

(مضارع: يَكْتُمُ / امر: اَكْتُمْ / مصدر: كِتْمَان)

كَثُرَ : زیاد شد ≠ قَلَّ

(مضارع: يَكْثُرُ / مصدر: كَثْرَة)

كَذَّبَ : دروغ گفت ≠ صَدَقَ

(مضارع: يَكْذِبُ / مصدر: كِذْب و كِذْب)

الْكُرَّة : توپ

كُرَّةُ الْمُنْصَدَةِ : تنیس روی میز

الْكُرْسِيُّ : صندلی «جمع: الْكُرَاسِيُّ»

كَشَفَ : آشکار کرد

(مضارع: يَكْشِفُ / امر: اِكْشِفْ / مصدر: كَشْف)

كَلَا : هر دو

كَمْ : چند ، چقدر؟

كَيْفَ : چگونه؟

ل

لِ : باید

(بر سر فعل مضارع همراه با تغییری در آخر فعل)

لِيَذْهَبْ : باید برود

لِ : بی‌گمان (حرف تأکید)

﴿إِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾

لِ : تا ، تا اینکه (بر سر فعل مضارع)

لِيَذْهَبْ : تا برود

لِ: دارد، برای

«گاهی لِ به لَ تبدیل می‌شود؛ مانند: لَهُ، لَكَ»

لي: دارم

لَيْسَ لي: ندارم

كَانَ لي: داشتم

اِشْتَرَيْتُ هَدِيَّةً لِصَدِيقِي: هدیه‌ای برای دوستم خریدم.

لِصَدِيقِي جَوَّالٌ صَغِيرٌ: دوستم تلفن همراه کوچکی دارد.

لا: حرف نفی فعل مضارع

لا يَسْمَعُ: نمی‌شنود

لا: نباید

(بر سر فعل مضارع غایب و متکلم همراه تغییراتی

در ظاهر فعل)

لا يَبْتَاعُ: نباید ناامید شود.

لا: هیچ ... نیست (بر سر اسم)

لا رَجُلٌ فِي الْبَيْتِ: هیچ مردی در خانه نیست.

لِأَنَّ: زیرا

الْبَبُونَةُ: پستاندار «جمع: الْبَبونات»

الْلَحْمُ: گوشت «جمع: الْلُحوم»

لَدَى: نزد

لَدَيْهِمْ: نزدشان، دارند

اللسان: زبان «جمع: الالسن»

لِعَبِّ -: بازی کرد

(ماضی: يَلْعَبُ / امر: اَلْعَبْ / مصدر: لَعِبَ)

اللُّعَّة: زبان

لَقَدْ: قطعاً

لِكِنَّ، لِكِنَّ: ولی

لِكِي: تا، تا اینکه (بر سر فعل مضارع)

جِئْتُ لِكِي أَحَدِمَكَ: آمدم تا به تو خدمت کنم.

لِمَ: برای چه؟ (لِ + ما)

لَمْ: نشانه ماضی ساده یا نقلی منفی

(بر سر فعل مضارع)

لَمْ يَذْهَبْ: نرفت، نرفته است

لَمَّا: هنگامی که (بر سر فعل ماضی)

لَمَّا اجْتَهَدَ صَدِيقِي نَجَّحَ: وقتی که دوستم تلاش کرد،

موفق شد.

لِمَاذَا؟ چرا؟ = لِمَ؟

لِمَنْ: مال چه کسی، مال چه کسانی؟ برای کسی که

لِمَنْ هَذَا الْقَلَمُ؟: این خودکار مال کیست؟

لَنْ: نشانه آینده منفی (بر سر فعل مضارع)

لَنْ أَرْجِعَ: بر نخواهم گشت.

لَوْ: اگر

لَوْ جَاءَنِي لِأَكْرَمْتُهُ: اگر نزدم می‌آمد، او را گرامی

می‌داشتم.

اللون: رنگ «جمع: الالوان»

لَيْسَ: نیست

الليل: شب «جمع: الاليلي»

الْمُسْتَعِين: یاری جوینده

مُسْتَعِينًا بِ: با استفاده از

مَشَى - : راه رفت (مضارع: يَمْشِي / مصدر: مَشِيَ)

مَضَى - : گذشت (مضارع: يَمْضِي)

الْمَطَر: باران «جمع: الْأَمْطَار»

الْمَطْرُود: رانده شده

مَعَ: همراه، با

الْمَعْشَر: گروه

مَعًا: با هم

الْمِفْتَاح: کلید «جمع: الْأَمْفَاتِيح»

الْمَفْسَدَة: مایه تباهی

الْمَكْتَبَة: کتابخانه

مَلَأَ - : پُر کرد ≠ أَفْرَع

(مضارع: يَمْلَأُ / امر: اِمْلَأْ)

الْمَلَابِس: لباسها

مَلَكَ - : مالک شد، داشت، فرمانروایی کرد

(مضارع: يَمْلِكُ / امر: اِمْلِكْ)

مَلِكُ الْفَلَّاحِ الْأَرْضِ: کشاورز مالک زمین شد.

مَلِكُ الْأَرَاذِلِ: فرومایگان فرمانروایی کردند.

لا أَمْلِكُ شَيْئًا: چیزی ندارم.

الْمَلِكِ: پادشاه «جمع: الْمُلُوك»

الْمَلِيءُ، الْمَلِيئَةُ: پُر

مِمَّا: از آنچه «مِن + ما»

مَنْ: چه کسی؟، چه کسانی؟، هرکس

ما: آنچه، هرچه

ما تَزْرَعُ تَحْصُدُ: هرچه بکاری درو می‌کنی.

ما: حرف نفی ماضی

ما ذَهَبَ: نرفت

ما أَجْمَلُ: چه زیباست!

ما؟: چه، چه چیز، چیست؟

الْمَاءُ: آب «جمع: الْمِيَاه»

مَائِدَة: سفره غذا

مَاتَ - : مُرد (مضارع: يَمُوتُ / مصدر: مَوْتُ)

مادام: تا وقتی که

ماذا؟: چه، چه چیز؟

ما مِنْ: هیچ ... نیست

ما مِنْ دَائِيَّةٍ: هیچ جنبنده‌ای نیست.

مُبِيْدَة: از بین برنده

مُبِيْدَة الْحَشْرَاتِ: حشره‌کش

الْمُحَافِظَة: استان، نگهداری

الْمُخْتَبِر: آزمایشگاه

الْمَرْأَة (امْرَأَة): زن

الْمَرَّة: بار، دفعه

مَرْحَبًا بِكُمْ: خوش آمدید، درود بر شما

الْمَرَضِي: بیماران «مفرد: الْمَرِيض»

الْمُسَاعَدَة: کمک، کمک کردن

مِنْ أَيْنَ : از کجا ، اهل کجا؟

مِنْ أَيْنَ أَنْتَ؟ : تو اهل کجا هستی؟

مِنْ أَيْنَ اشْتَرَيْتَ التَّمْرَ؟ : از کجا خرما خریدی؟

مِنْ دُونِ اللَّهِ : به جای خدا ، به غیر خدا

مِنْ فَضْلِكَ : خواهشمندم = رَجَاءٌ

مُنْدٌ : از هنگام

أَدْرُسُ مُنْدَ الْيَوْمِ : از امروز درس می خوانم.

الْمَوْتِ : مرگ ≠ الْحَيَاةِ

الْمِهْنَةُ : شغل «جمع: الْمِهَنَ»

الْمِهْنَةُ الْحُرَّةُ : شغل آزاد

مَيَّزٌ : جدا و سوا کرد

(مضارع: يُمَيِّزُ/ امر: مَيِّزُ/ مصدر: تَمَيِّز)

الْمِيزَانُ : ترازو

ن

نَادِيٌّ : صدا زد

(مضارع: يُنَادِي/ مصدر: مُنَادَاة)

النَّارُ : آتش «جمع: النَّيْرَانُ»

النَّاسُ : مردم «مفرد: الْإِنْسَانُ»

النَّفَاذَةُ : پنجره «جمع: النُّوَاذِ»

نَاقِصٌ : منهای

نَالَ : دست یافت

(مضارع: يَنَالُ/ مصدر: نَيْل)

السَّبَاتُ : گیاه «جمع: السَّبَاتَاتُ»

نَجَحَ : موفق شد ≠ خَسِرَ

(مضارع: يَنْجَحُ/ امر: اِنْجَحْ/ مصدر: نَجَاح)

نَدِمَ : پشیمان شد

(مضارع: يَنْدِمُ/ مصدر: نَدَم و نَدَامَةٌ)

نَزَلَ : پایین آمد ≠ صَعِدَ

(مضارع: يَنْزِلُ/ امر: اِنزِلْ/ مصدر: نُزُول)

النَّشَاطُ : فَعَالِيَّت «جمع: النَّشَاطَاتُ»

نَشَرٌ : پخش کرد

(مضارع: يَنْشُرُ/ امر: اُنشُرْ/ مصدر: نَشْر)

النَّشِيطُ : بانشاط ، فَعَالٍ

النَّصٌّ : متن «جمع: النُّصُوصُ»

نَصَحَ : پند داد (مضارع: يَنْصَحُ/ امر: اِنصَحْ)

نَصَرَ : یاری کرد

(مضارع: يَنْصُرُ/ امر: اُنصُرْ/ مصدر: نَصْر)

نَطَّقَ : بر زبان آورد

(مضارع: يَنْطِقُ/ امر: اِنطِقْ/ مصدر: نَطْق)

نَظَرٌ : نگاه کرد

(مضارع: يَنْظُرُ/ امر: اُنظُرْ/ مصدر: نَظْر)

النَّفَايَةُ : زباله

النَّفْسُ : خود

قَالَ فِي نَفْسِهِ : با خودش گفت

نَفْسٌ : همان

نَفْسُ الْمَوْضِعِ : همان موضوع

نَفَعَ : سود رساند ≠ صَرَّ

(مضارع: يَنْفَعُ / امر: اِنْفَعْ / مصدر: نَفَع)

نَقَصَ : کم شد ≠ زادَ -

(مضارع: يَنْقُصُ / مصدر: نَقَص)

نَقَلَ : منتقل کرد

(مضارع: يَنْقُلُ / امر: اُنْقُلْ / مصدر: نَقَلَ)

النَّقود : پول ، پولها

النَّمْل : مورچه «النَّمْلَة: یک مورچه»

النَّوْم : خواب

النَّهَایة : پایان ≠ الابدایة

النَّهَار : روز

النَّهَارُ فِي فَصْلِ الصَّيْفِ طَوِيلٌ: روز در فصل تابستان بلند است.

نَهَضَ : برخاست = قامَ -

(مضارع: يَنْهَضُ / امر: اِنْهَضْ)

و

الْوَجِب : تکلیف «جمع: الواجبات»

كَتَبْتُ وَاجِبَاتِي فِي الْمَدْرَسَةِ: تکالیفم را در مدرسه نوشتم.

وَاجَةٌ : روبه‌رو شد

(مضارع: يُوَاجِهُ / امر: وَاجِهْ / مصدر: مُوَاجَهَةٌ)

الْوَسَاع : گسترده

وَجَبَ : واجب شد

(مضارع: يَجِبُ / مصدر: وُجِب)

وَجَدَ : پیدا کرد

(مضارع: يَجِدُ / مصدر: وُجِد)

وَرَدَ : وارد شد

(مضارع: يَرِدُ / مصدر: وُرِد)

الْوَرْد : گل «جمع: الُورود»

وَصَفَ : وصف کرد

(مضارع: يَصِفُ / مصدر: وُصِف)

وَصَلَ : رسید

(مضارع: يَصِلُ / مصدر: وُصِل)

وَضَعَ : گذاشت = جَعَلَ ≠ رَفَعَ

(مضارع: يَضَعُ / امر: ضَعْ / مصدر: وُضِع)

وَقَعَ : واقع شد ، اتفاق افتاد ، افتاد

(مضارع: يَقَعُ / مصدر: وُقِع)

وَقَفَ : ایستاد

(مضارع: يَقِفُ / مصدر: وُقِف)

وَلَوْ : اگرچه

وَهَنَ : سُست شد (مضارع: يَهِنُ)

ه

هَجَمَ : حمله کرد

(مضارع: يَهْجُمُ / امر: اُهْجِمْ / مصدر: هُجِم)

الهُدوء : آرامش

هَرَبَ : فرار کرد = قَرَّ -

(مضارع: يَهْرَبُ / امر: اَهْرَبْ)

هنا: اینجا

هناك: آنجا

ی

يا كَيْتَ: ای کاش!

يَجِبُ: باید، واجب است (ماضی: وَجَبَ)

الْيَدُ: دست «جمع: الأيدي / جمع الجمع: الأيادي»

الْيَدِيُّ: دستی

يُوجَدُ: وجود دارد، یافت می شود

الْيَوْمُ: امروز، روز «جمع: الأيام»

أَيُّهَا الْأَحِبَّاءُ،

نَسْتَدْعُكُمْ اللَّهَ،

و نَرْجُو لَكُمْ حَيَاةً مَلِيئَةً بِالنَّجَاحِ

مَعَ السَّلَامَةِ،

فِي أَمَانِ اللَّهِ.

